

РЕШЕНИЕ

№ 2149

гр. София, 01.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 25.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **558** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268, ал. 1 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „ЛИГЪЛ КОНСУЛТ“ ЕООД, ЕИК: 20269425 /в ликвидация/ чрез М. П. – ликвидатор срещу Решение №ПИ-404/19.12.2023 г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу действие на публичен изпълнител обективизирано в Протокол за опис с изх. №С230022-028-0003743/28.11.2023 г. по изп. дело № 22150035678/2015 г., съставен Д. Т. на длъжност старши публичен изпълнител при ТД на НАП С..

В жалбата са изложени твърдения, че решението е неправилно и незаконосъобразно, издадено при съществени нарушения на процесуалните правила и в нарушение на материалния закон. Навеждат се доводи, че са налице самостоятелни права на трети лица върху описания недвижим имот. В тази връзка се излагат съображения, че сделките за покупко – продажба на процесния недвижим имот от 21.08.2014г. и от 23.10.2014г. са нищожни, като по първата с Решение от 10.09.2018г. на Софийски градски съд се признава нищожността поради противоречие със закона, а по втората е обявена за недействителна спрямо НАП с мотив за приложение на чл. 17, ал. 3 от ЗЗД. Тази втора сделка според жалбоподателя също е нищожна, който въпрос не е изследван до момента и в този смисъл се твърди, че тя няма как да бъде недействителна спрямо който и да било. От друга страна алтернативно, според жалбоподателя се твърди, че правата на кредитора не би следвало да се запазват, тъй като третите лица са придобили обратно имота преди вписване на иска за недействителност, съответно преди вписване на възбраната върху имота /въпрос,

който също не е изследван в хода, на което и да било съдебно производство/. По тези съображения жалбоподателят счита, че единствената легитимираща собствеността върху имота сделка е тази от 21.03.2014г., като при това положение Г. В. и Ж. В. се явяват собственици поради липса на вещно-праве ефект, на която и да било от последващите сделки. В заключение е отправено искане за отмяна на оспореното решение.

Ответникът – директорът на ТД на НАП С., процесуален представител, изразява становище за неоснователност на жалбата и моли за отхвърлянето ѝ като такава. Представя писмени бележки. Претендира присъждане на съдебни разноски.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Във връзка с образувано изпълнително производство № 22150035678/2015г. с длъжник „ЛИГЪЛ КОНСУЛТ“ ЕООД, с Постановление изх. № С230022-022-0086380/21.11.2023 г. са наложени обезпечителни мерки –възбрана върху УПИ, ХШ-24.25 (тринадесети, отреден за имоти с планоснимачен номер двадесет и четири и двадесет и пет) по плана на [населено място], площ 487 кв.м, находящ се в [населено място], [община], област С., [улица] - [улица], местност „Западно направление“, с граници по скица: от две страни-улици, УПИ 1-1,2 26,27 (първи, отреден за имоти с планоснимачни номера едно, две, двадесет и шест и двадесет и седем) и УПИ ХП-22.23 (двадесети, отреден за имоти с планоснимачни номера двадесет и две и двадесет и три), придобит с договор за покупко-продажба № 34, том I, рег. № 5436 по дело 24 от 2014г., вписан вх. № 42033, дв. Вх. Рег. 41649, номер 53, том 101 от 21.08.2014г.

Със съобщение изх. № С230022-110-0005554/22.11.2021 г. на старши публичен изпълнител при ТД на НАП С. е уведомено дружеството „ЛИГЪЛ КОНСУЛТ“ ЕООД, че по изпълнително дело 22150035678/2015г. по описа на ТД на НАП С. е насрочен опис на недвижим имот, за който е наложена възбрана с Постановление от 21.11.2023 г. В съобщението е посочено, че описът ще се извърши на 28.11.2023 г. от 14. 00 часа в [населено място], [улица], [улица]. Съобщението е връчено на декларирания от дружеството електронен адрес на 24.11.2023г.

С Протокол за опис от 28.11.2023 г., съставен от старши публичен изпълнител при ТД на НАП С. в присъствието на свидетели Г. В. трето заинтересовано лице и Д. С. - публичен изпълнител при ТД на НАП С. е извършен опис на процесния имот. В протокола за опис подробно е описано местонахождението на имота. Определена е временна оценка от 800 000 лв. При извършване на описа не са направени възражения. В законоустановения срок от извършване на описа, същият е бил обжалван от „ЛИГЪЛ КОНСУЛТ“ ЕООД пред директора на ТД на НАП С..

За да отхвърли жалбата директорът на ТД на НАП С. е взел предвид следните факти и обстоятелства:

На 21.08.2014 г. между „Лигъл консулт“ ЕООД, като заемодател, и Ж. С. В. и Г. М. В., като заемополучатели, е бил сключен договор за заем.

Съобразно клаузите му заемодателят предоставил на заемателите в заем сумата от 73 000 лв., която, заедно с лихвата от 3% върху размера на заемната сума, определена като дължима за периода от датата на предаване на сумата до връщането ѝ на заемодателя, е следвало да се върне в срок до 30.10.2014 г.

За обезпечаване на договор за заем заемополучателите поели задължение да прехвърлят правото на собственост върху техен собствен недвижим имот - УПИ,

XIII-24.25 (тринадесети, отреден за имоти с планоснимачен номер двадесет и четири и двадесет и пет) по плана на [населено място], площ 487 кв.м, находящ се в [населено място], [община], област С., [улица] - [улица], местност „Западно направление“, с граници по скица: от две страни-улицы, УПИ 1-1,2 26,27 (първи, отреден за имоти с планоснимачни номера едно, две, двадесет и шест и двадесет и седем) и УПИ XII-22.23 (двадесети, отреден за имоти с планоснимачни номера двадесет и две и двадесет и три).

Уговорено е, че ако заемополучателите върнат заема и лихвите в уговорения срок, заемотодателят е длъжен да им прехвърли обратно правото на собственост върху гореописания недвижимия имот.

Според нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот №34, т. I, рег.№5436, дело №24/2014 г. на 21.03.2014 г. Ж. С. В., която по това време е била в брак с Г. М. В., придобила този имот на основание покупко-продажба от И. Й. Н. и Ц. М.-Н..

На същата дата - 21.08.2014 г., на която е сключен договора за заем, страните по него са сключили и договор за покупко-продажба на недвижим имот, обективиран в нот.акт №157/21.08.2014 г., том I, рег. №8578, нот.дело №140/2014 г., с който Ж. С. В. и Г. М. В., прехвърлили на „Лигъл консулт“ ЕООД собствеността върху недвижимия имот, срещу сумата от 73 000 лв.

На същата дата 21.08.2014 г. страните по договорите за заем и покупко-продажба съставили и обратно писмо, според съдържанието на което сключеният на 21.08.2014 г. договор за продажба на недвижим имот обезпечава връщането на заемна сума в размер на 73 000 лв. поддоговора за заем.

Според банково бордеро от 27.08.2014 г. „Лигъл консулт“ ЕООД превело по сметка на Ж. С. В. сумата от 73 000 лв. като основание за плащането е посочен нот.акт №157/21.08.2014 г.

С платежно нареждане от 23.10.2014 г. Ж. С. В. е превела по сметка на „Лигъл консулт“ ЕООД сумата от 73 000 лв., с посочено основание за плащането - покупка на недвижим имот. На същата дата - 23.10.2014 г., с договор за покупко-продажба, обективиран в нот.акт № 140, т. I, рег.№21263, дело №116/2014 г. на нотариус с рег. №595 от Р., „Лигъл консулт“ ЕООД продало на Ж. С. В. недвижимия имот, обект и на предходните прехвърлителни сделки.

От страна на НАП, е предявен иск срещу „Лигъл консулт“ ЕООД, Ж. С. В. и Г. М. В., с правно основание чл. 216, ал. 1, т. 4 от ДОПК - за обявяване за недействителна сделката за покупко-продажба от 23.10.2014 г., тъй като след връчването на заповедта за ревизия длъжникът „Лигъл консулт“ ЕООД отчуждил имущество, което е могло да послужи за обезпечение на задълженията по ревизионния акт и държавата да се удовлетвори от него чрез принудително изпълнение, като по този начин увредил публичния взискател.

Исковата претенция на НАП е да се обяви за недействителен спрямо Държавата Договора за продажба на недвижим имот от 23.10.2014 г., обективиран в нот.акт №140, том първи, рег. №21263, Н. дело №116/2014 г. Исковата молба на НАП е вписана на 18.10.2016г. надлежно в Агенция по вписванията, Имотен регистър. Постановено е в полза на НАП обезпечение – възбрана - с издадена обезпечителна заповед, която е вписана на 13.04.2016г.

По исковата претенция на НАП, е образувано търговско №1152/2016 г., по описа на СГС, ГО, като с Решение №1895/09.03.2020 г. искът на НАП е отхвърлен. Това решение е отменено с решение №254/27.04.2021 г., Апелативен съд С., като съдът е

обявил за недействителен по отношение на Държавата на договор за продажба на недвижим имот от 23.10.2014 г., сключен между „Лигъл консулт“ ЕООД, Ж. С. В., по време на брака ѝ с Г. М. В., обективиран в нот.акт №140/23.10.2014 г., т. I, рег. №21263, нот.д. №116/2014 г. на нотариус Д. А., с район на действие - СРС. Решение №254/27.04.2021 г., Апелативен съд С. е влязло в сила на 21.10.2022г. след касационно обжалване.

По искова молба, подадена от Ж. С. В. и Г. М. В., против „Лигъл консулт“ ЕООД, с Решение №5838/10.09.2018 г., постановено по гр.д. №“2613/2017 г. по описа на СГС, ГО, влязло в сила на 03.10.2018 г., е признат за нищожен на основание чл. 26, ал. 2, пр. 5, вр чл. 17, ал. 1, вр чл. 152 от ЗЗД, като симулативен и поради противоречие със закона на прикритата сделка за обезпечаване на договора за заем от 21.08.2014 г. договорът, сключен с нот.акт №“157/21.08.2014 г., том I, рег. №“ 8578, нот.дело №“140/2014 г. Решение №“5838/10.09.2018 г., постановено по гр.д. №“2613/2017 г. е обсъдено и в постановените актове - в решение №“254/27.04.2021 г., на Апелативен съд С., както и в постановените Определения на ВКС.

За да отхвърли жалбата решаващият орган е взел предвид мотивите изложени в решението на Апелативен съд С., като е приел, че обявяването на сделката за недействителна по отношение на държавата възстановява възможността отчужденото имущество да послужи за обезпечение на задълженията на дружеството по РА №Р-2210-1404523-091-001/23.02.2015 г. на „Лигъл консулт“ ЕООД, както и възможност на държавата да удовлетвори вземането си чрез принудително изпълнение. В тази връзка се сочи, че искът по чл. 216, ал. 1 ДОПК има за предмет потестативното право на държавата да иска обявяването на недействителност по отношение на нея, на сделки сключени от длъжник след датата на установяване на публичното задължение, съответно след връчването на заповедта за възлагане на ревизия, ако в резултат на ревизията са установени публични задължения. Последиците от уважаването му се изразяват в това, че сделката от 23.10.2014 г., се счита за недействителна /т.е. за нестаналя/ по отношение на държавата, която разполага с възможността да насочи изпълнението за удовлетворяване на вземането си към прехвърленото имущество. Целеният, с предявяване на иска по чл. 216, ал. 1 ДОПК ефект е увреждащата сделка на длъжника да бъде непротивопоставима на ищеца - в случая Държавата чрез Национална агенция за приходите, и за него тя се счита за неизвършена. Уважаването на иска по чл. 216, ал. 1 от ДОПК и обявяването на дадена сделка от съда за недействителна, предоставя на държавата възможност да се удовлетвори принудително от имуществото, предмет на сделката, което в конкретния случай е недвижимият имот, предмет на договор за продажба на недвижим имот от 23.10.2014 г., сключен между „Лигъл консулт“ ЕООД и Ж. С. В., по време на брака ѝ с Г. М. В., обективиран в нот.акт №140/23.10.2014 г., т. I, рег. №21263, нот.д. №116/2014 г. на нотариус Д. А., с район на действие - СРС.

По отношение на признатия за нищожен с Решение №5838/10.09.2018г. на СГС договор от 21.08.2014 г., с който жалбоподателят е придобил процесният имот от въпросните трети лица, решаващият орган се е позовал на влязлото сила решение на Апелативен съд С., който е приел, че така установената с влязло в сила съдебно решение съдебно призната симулация в случая е непротивопоставима на НАП. В тази връзка са цитирани мотивите изложени в решението на Апелативен съд С., който приема следното:

Релевантният факт, че исквата молба по гр.д.№ 2613/2017 г. по описа на СГС, ГО е

вписана след обезпечаването на настоящия иск и предявяването му, вкл. - вписването на възбрана върху недвижимия имот като обезпечителна мярка и вписването на исковата молба, се установява и от приложените два броя справки по лица от Службата по вписвания С. за периода 01.01.1992 г. - 22.07.2016 г. Според същата възбраната, допусната като обезпечение по предявения иск по настоящето дело е вписана въз основа на молба от 13.04.2016 г. с вх. рег. № 20673, като до посочената дата и вписването на възбраната, вкл. до момента на последващото вписване на исковата молба по персоналните партии на въззиваемите не е имало други вписвания/отбелязвания на искиви молби, възбрани или др., касаещи процесния имот.“

Посочил е, че „трайната съдебна практика по приложението на чл.17, ал.2 и ал.3 ЗЗД приема, че по отношение на кредитор - ищец по чл.135 ЗЗД, ответниците - длъжникът и договаряните с него лица, не могат да правят възражение за симулативност на увреждащото действие, защото цитираните правни норми бранят правата на добросъвестните приобретатели на недвижим имот, прехвърлен привидно, ако придобиването е осъществено преди вписване на иска за разкриване на симулацията, както и правата на кредиторите на приобретателя на такъв имот, ако са вписали възбрана преди този момент.

В тези случаи макар да обявява привидната сделка за нищожна и като такава без транслативен ефект, законодателят дава предпочитание на третите лица и кредиторите, пред тези на страните по привидната сделка. Така ако първите са добросъвестни, те запазват придобитите от или срещу приобретателя по нищожната сделка права, макар самият приобретател да не е имал такива.

Това разрешение намира приложение и спрямо кредиторът - ищец по чл. 135 ЗЗД, доколкото същият е добросъвестен към момента на вписване на исковата молба за обявяване на относителна недействителност и срещу него ответниците могат да правят възражение за привидност на оспореното увреждащо действие, само ако преди това са вписали искова молба за разкриване на тази привидност.

Приема се, че в такива случаи ищецът по иска по чл. 13 5 ЗЗД е в положение, аналогично на кредиторите на приобретателя по чл. 17, ал. 3 ЗЗД и неговите права не могат да отпаднат, дори сделката между неговия длъжник и приобретателя да е привидна /Решение №134/15.04.2015 г. по гр.д.№ 3288/2013 г., IV г.о., Определение № 34/29.01.2018 г. по т.д. №2007/2017 г., I т.о. и др./.

Независимо, че такава симулация е установено да е налице с влязло в сила съдебно решение, тя не може да бъде противопоставена на въззивника - кредитор, наложил възбрана върху недвижимия имот, предмет на привидната сделка от преди вписване на исковата молба за установяване привидността. Същият има качеството на кредитор по публично вземане на приобретателя по привидното съглашение /„Лигъл консулт“ ЕООД/, наложил възбрана върху предмета, до който се отнася привидната сделка.

Затова, и независимо че силата на пресъдено нещо на съдебното решение се разпростира и спрямо кредитора на длъжника, ако с нея е признато или отречено, че определено имуществено право принадлежи на длъжника, защото правото на кредитора да се удовлетвори /чл. 133 ЗЗД/ е правно обусловено от принадлежността на това конкретно имуществено право към имуществото на длъжника, то в случая силата на пресъдено нещо, установена от Решение № 5838/10.09.2018 г., постановено по гр.д. № 2613/2017 г. по описа на СГС, ГО не може да се противопостави на въззивника, чийто права са охранени от предходно вписване на възбрана върху имота,

предмет на симулативната сделка, както и на искова молба, иницираща настоящето производство.“

В оспореното пред настоящата инстанция решение е посочено, че тези мотиви на Апелативен съд С., изцяло се споделят и от ВКС, в постановените Определение №50530/21.10.2022 г. и Определение №50530/21.10.2022г., по т.д. №2333/2021г., по описа на ВКС.

При така установените обстоятелства, съдът намира от правна страна следното:

Специфично изискване за допустимост на жалбата се съдържа в нормата на чл. 266, ал. 1 ДОПК - действията на публичния изпълнител да са обжалвани от длъжника или от третото задължено лице пред директора на компетентната териториална дирекция чрез публичния изпълнител, който ги е извършил. Това задължение като абсолютно основание за допустимост на съдебното обжалване е изпълнено. С решение №ПИ-404/19.12.2023 г. на директора на ТД на НАП- С. е оставил без уважение подадената пред него жалба, приемайки я за неоснователна. Спазен е 7-дневният срок за съдебно обжалване по чл. 268, ал. 1 от ДОПК.

Съдът намира, че решението е издадено в предписаната от закона писмена форма, с означение на фактическото и правното основание за издаването му и от компетентен орган по смисъла на чл. 267 от ДОПК - директора на ТД на НАП – С..

В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, обуславящи отмяната на административния акт.

По приложението на материалния закон:

Съдът намира, че обжалваното решение, постановено на основание чл. 267, ал. 2, т. 5 от ДОПК е правилно и обосновано, издадено в съответствие с приложимите процесуални и материални норми.

Съгласно чл.266, ал.1 ДОПК на обжалване подлежат действията на публичния изпълнител. Чл. 226, ал.1 ДОПК определя, че в изпълнение на правомощията си публичният изпълнител издава постановления и разпоредения, а съгласно ал.2 за всяко предприето и извършено действие от публичния изпълнител се съставя протокол, в който се отбелязват датата и мястото на съставянето му, предприетите действия, направените искания, постъпилите суми и направените разноски. Извършването на опис е едно от действията на публичния изпълнител по събиране на дължимите публични вземания и е регламентирано в чл. 233, ал.1 ДОПК. Това действие - извършването на опис, подлежи на самостоятелно обжалване, съгласно разпоредбата на чл.266, ал.1 ДОПК и такова е предприето от жалбоподателя.

Действията по опис на публичния изпълнител са обективирани в протокол за опис, който има съдържанието по чл.233 ал.2 и ал.4 от ДОПК - основанийето и размера на вземането; мястото, където се извършва; подробно, описание на вещта; оценката на вещта; възраженията на задълженото лице и заявените от третите лица права върху описаната вещ; подпис на публичния изпълнител, на задълженото лице и на третите лица. когато те имат заявени права върху описаната вещ.

Процесния протокол за опис на движими вещи има предвиденото в чл. 233, ал. 2 и ал.4 от ДОПК съдържание, поради което извършеното изпълнително действие е законосъобразно.

Описът на недвижимия имот е извършен и в съответствие с разпоредбата на

чл. 233, ал. 3 от ДОПК, след проверка в имотния регистър на Агенция по вписванията, потвърждаваща собствеността на длъжника към момента на налагане на възбраната върху имота, при предявен иск по чл. 216, ал. 1 ДОПК от страна на НАП за обявяване на недействителността на вписаната покупко-продажба от 21.10.2014г., чрез която жалбоподателя е отчуждил процесия имот и при съобразяване на мотивите по влязлото в сила решение на Апелативен съд С., което решение съгласно разпоредбата на чл. 297 от ГПК освен за съда, който го е постановил е задължително и за всички съдилища, учреждения и общини в Република България.

Що се отнася до изложените в жалбата твърдения за нищожността на втората сделка от 21.10.2014г., който въпрос не бил изследва до момента следва да бъде посочено, че този въпрос не е предмет и не може да бъде предмет на съдебен контрол, в производство, образувано по жалба срещу административен акт, още по- малко е в компетентността на настоящия съд да се произнася по пороци на правни сделки в отношения между частно правни субекти. Този въпрос, по аргумент от чл. 128, ал. 1 от АПК не е подведомствен на административните съдилища и е извън техните правомощия. От друга страна е необходимо да се посочи, че защитата срещу такива порочни сделки се осъществява по общия исков ред. Друг е и реда за защита на трето лице, чийто права са засегнати от изпълнението, изрично регламентиран в разпоредбата на чл. 269 от ДОПК, който предвижда, че след като трето лице, чието право е засегнато от изпълнението предяви иск, за да установи правото си, съдът, пред който е заведен иска уведомява публичния изпълнител, ако бъде образувано исково производство. В този случай публичният изпълнител може да премине към друг способ за принудително събиране или да спре производството, но в случая няма данни хипотезата по чл. 269 от ДОПК да се е развила, още повече, че не жалбоподателят е легитимиран да предяви такъв иск.

Неоснователни се явяват и другите изложени в жалбата аргументи, че правата на кредитора не би следвало да се запазят, тъй като третите лица били придобили обратно имота преди вписването на иска за недействителност, съответно преди вписването на възбраната върху имота, тъй като именно това обратно придобиване с договора за покупко-продажбата на имота от 21.10.2014г. е било предмет на иска по чл. 216, ал. 1 от ДОПК, като целеният с него ефект е именно увреждащата сделка на длъжника да бъде непротивопоставима на ищеца – в случая Държавата чрез НАП, и за него тя се счита за неизвършена, което в случая е установено с влязлото в сила съдебно решение.

Предвид изхода на делото и своевременно направеното искане от страна на ответника за разноски по делото, следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение по повод осъществяването процесуално представителство с представената от упълномощения юрисконсулт Производството по чл. 268 ДОПК е особено производство, различно от производството по обжалване на ревизионните актове, поради което специалната разпоредба на чл. 161 ДОПК е неприложима - в този смисъл е Определение № 3544/2018 г. по адм. д. № 3319/2018 г. по описа на ВАС. С оглед последното, на основание чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ на ответната страна се дължат

разноски в размер на 100 лв. /сто лева/ предвид на това, че делото не съставлява фактическа и правна сложност.

Така мотивиран, Административен съд София - град, 17 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЛИГЪЛ КОНСУЛТ“ ЕООД, /в ликвидация/ срещу Решение №ПИ-404/19.12.2023 г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу действие на публичен изпълнител обективирано в Протокол за опис с изх. №С230022-028-0003743/28.11.2023 г.

ОСЪЖДА „ЛИГЪЛ КОНСУЛТ“ ЕООД, ЕИК: 20269425 /в ликвидация/ чрез М. П. – ликвидатор, да заплати на ТД на НАП-С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 268, ал.2 от ДОПК.

СЪДИЯ: